

Sygn. akt IVU 282/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Tarnowie Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Sulimka

Protokolant: Edyta Bogacz

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2015 roku w Tarnowie

sprawy z odwołania **M. B.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 26.06.2015r. Nr (...)

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.**

o zasiłek chorobowy

oddala odwołanie

SSR Anna Sulimka

Sygn. akt IV U 282/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 17 grudnia 2015 r.

Decyzją z dnia 26 czerwca 2015 r., znak (...) - (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił M. B. prawa do wypłaty zasiłku chorobowego za okres od 8 czerwca 2015 r. do 30 czerwca 2015 r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, iż z posiadanej przez niego dokumentacji wynika, że w trakcie kontroli prawidłowości wykorzystywania zwolnienia lekarskiego od pracy, przeprowadzonej w dniu 18 czerwca 2015 r., zastano M. B. na terenie sklepu z zabawkami, prowadzonego w ramach jednoosobowej działalności gospodarczej. W związku z powyższym M. B. nie ma prawa do zasiłku chorobowego za w/w okres.

W odwołaniu od powyższej decyzji M. B. wniosła o jej zmianę poprzez przyznanie jej prawa do wypłaty zasiłku chorobowego za okres od 8 czerwca 2015 r. do 30 czerwca 2015 r.

W uzasadnieniu odwołująca się potwierdziła, iż w dniu 18 czerwca 2015 r. przebywała na terenie swojego sklepu z zabawkami, jednakże przeprowadzona kontrola i sporządzone przez pracowników ZUS dokumenty nie wskazują by wykonywała w tym czasie pracę, która miałaby charakter zarobkowy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując w uzasadnieniu, iż w dniu 18 czerwca 2015 r. przeprowadzono kontrolę mającą na celu sprawdzenie prawidłowości wykorzystywania przez ubezpieczoną zwolnienia lekarskiego za okres pozostawania w niezdolności do pracy, tj. od 9 czerwca 2014 r. do 30 czerwca 2015

r. W protokole kontroli prawidłowości wykorzystywania zwolnień lekarskich wskazano, że w trakcie kontroli zastano odwołującą się na terenie sklepu z zabawkami prowadzonego w ramach jednoosobowej działalności gospodarczej. W sklepie obecna była druga osoba w ramach pomocy, przy czym nie była to osoba pozostająca w zatrudnieniu u odwołującej się. W trakcie kontroli stwierdzono obecność klientów w sklepie, odnotowano również, że na biurku w sklepie czynny był monitor ekranowy.

W oparciu o powyższe ustalenia Zakład stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie istnieją podstawy do pozbawienia ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego za wskazany wyżej okres na podstawie art. 17 ust 1 ustawy o świadczeniach z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. B. prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą, której przedmiotem jest sprzedaż zabawek. Siedziba firmy mieści się w miejscu jej zamieszkania.

W okresie od 8 czerwca 2015 r. do 30 czerwca 2015 r. M. B. pobierała zasiłek chorobowy w związku z przebywaniem na zwolnieniu lekarskim.

Dowód:

- akta ZUS dotyczące odwołującej się,

- zaświadczenie lekarskie – k. 4,

W dniu 18 czerwca 2015 r. pracownicy ZUS przeprowadzili kontrolę mającą na celu sprawdzenie prawidłowości wykorzystywania przez odwołującą się zwolnienia lekarskiego.

W tym dniu hurtownia zabawek należąca do odwołującej się była otwarta, a na zewnątrz nie było żadnej informacji o jej zamknięciu. Wewnątrz hurtowni były dwie kobiety. Jedną z nich była M. B., zaś drugą była osoba pomagająca w prowadzeniu sklepu, a nie będąca osobą zatrudnioną. Monitor komputera był włączony, a odwołująca się wykonywała przelewy związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

W trakcie kontroli do sklepu wchodzili klienci, a odwołująca się rozmawiała przez telefon w sprawie towaru. Później pod sklep przyjechał samochód dostawczy, lecz odwołująca się poleciła kierowcy aby poczekał.

Dowód:

- akta ZUS dotyczące odwołującej się,

- protokół kontroli ZUS z dnia 18.06.2015 r. – 7,

- zeznania świadka B. S. – k. 17-18,

- zeznania świadka M. S. – k. 20-20v,

- zeznania odwołującej się – k. 23-23v.

Decyzją z dnia 26 czerwca 2015 r., znak (...) - (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił M. B. prawa do wypłaty zasiłku chorobowego za okres od 8 czerwca 2015 r. do 30 czerwca 2015 r.

Dowód:

- akta ZUS dotyczące odwołującej się.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, w tym dokumentów zalegających w aktach ZUS oraz zeznań świadków i odwołującej się.

Dowody z dokumentów brane pod uwagę przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy nie budziły wątpliwości Sądu ani co do ich autentyczności, ani co do zgodności z prawdą zawartych w nich treści. Nie były również kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.

Sąd uwzględnił zeznania świadków B. S. i M. S., przyznając im walor pełnej wiarygodności. W ocenie Sądu depozycje tych świadków były spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniały.

Odwołująca się M. B. potwierdziła, iż w dniu 18 czerwca 2015 r. była w należącej do niej hurtowni zabawek, w której wykonywała czynności związane z jej prowadzeniem, tj. realizowała przelewy. Dlatego też Sąd dał wiarę tym zeznaniom w zakresie ustalonego stanu faktycznego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. B. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie stanowiły przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 159 z późn. zm.),

Zgodnie z art. 17 ust. 1 zacytowanej wyżej ustawy ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

ZUS zarzucił odwołującej się, że w okresie orzeczonej niezdolności do pracy, tj. od 8 czerwca 2015 r. do 30 czerwca 2015 r. wykonywała pracę w ramach prowadzonej przez nią jednoosobowej działalności gospodarczej, co wykazała przeprowadzona w dniu 18 czerwca 2015 r. kontrola prawidłowości wykorzystywania zwolnienia lekarskiego. Zdaniem ZUS, taka okoliczność powoduje, zgodnie z cytowanym wyżej art. 17 ustawy zasiłkowej, utratę prawa do zasiłku chorobowego za cały okres orzeczonej niezdolności do pracy.

W świetle powyższego, kluczowym dla rozstrzygnięcia sporu w rozpatrywanej sprawie było zbadanie przez Sąd czy doszło do spełnienia przez odwołującą się negatywnych przesłanek powodujących utratę prawa do zasiłku chorobowego.

Jak wynika z ustaleń stanu faktycznego, w dniu 18 czerwca 2015 r. pracownicy ZUS przeprowadzili kontrolę mającą na celu sprawdzenie prawidłowości wykorzystywania przez odwołującą się zwolnienia lekarskiego za wskazany wyżej okres. W tym dniu zastali odwołującą się w należącej do niej hurtowni zabawek, która była otwarta. Jak wynika z zeznań świadków oprócz odwołującej w hurtowni była jeszcze jedna osoba pomagająca w jej prowadzeniu, a nie pozostająca w zatrudnieniu. W czasie kontroli w sklepie włączony był monitor komputera, a odwołująca się wykonywała przelewy związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, co znajduje potwierdzenie również w jej zeznaniach. W tym czasie do sklepu wchodzili klienci, a odwołująca się rozmawiała przez telefon w sprawie towaru. Później pod sklep przyjechał samochód dostawczy, po czym odwołująca się poleciła kierowcy by czekał.

W orzecznictwie SN utrwalony jest pogląd, że wskazane w art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej dwie sytuacje (przesłanki) utraty prawa do zasiłku chorobowego mają charakter niezależny (odrębny). Wystarczy więc, że w czasie orzeczonej niezdolności do pracy ubezpieczony wykonuje "pracę zarobkową" i nie jest niezbędne badanie, czy była ona niezgodna z celem zwolnienia lekarskiego. Wykonywanie pracy zarobkowej niezależnie od jej wpływu na stan zdrowia stanowi samodzielną negatywną przesłankę prawa do zasiłku (por. np. wyr. SN z 06.02.2008 r., II UK 10/07, OSNP 2009, Nr 9-10, poz. 123, Legalis).

Według poglądu judykatury wyrażonego w wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2005 r. (I UK 44/05, OSNAPiUS 2006 nr 17-18, poz. 279, str. 757, Legalis), „Wykonywanie pracy zarobkowej w rozumieniu art. 17 ustawy z dnia 25.6.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (jednolity tekst: Dz.U. z 2005 r. Nr 31, poz. 267) polega na podjęciu działań stanowiących realizację obowiązków pracowniczych lub wynikających z innego stosunku prawnego obejmującego świadczenie pracy”.

Działalnością zarobkową na gruncie cytowanej ustawy zasiłkowej określa się wszelką aktywność ludzką, która zmierza do uzyskania zarobku, nawet gdyby miała ona polegać na czynnościach nie obciążających organizmu ubezpieczonego w istotny sposób. Podkreśla się dodatkowo, że takie definiowanie działalności zarobkowej wypływa z konieczności ścisłego stosowania przepisów prawa ubezpieczeń społecznych, w którym przeważa - z uwagi na bezwzględnie obowiązujący charakter norm prawnych - formalistyczne ujęcie uprawnień ubezpieczonych (por. wyrok SN z dnia 5 kwietnia 2005 r., I UK 370/04, OSNP 2005, nr 21, poz. 342, wyrok SN z dnia 14 grudnia 2005 r., III UK 120/05, OSNP 2006, nr 21-22, poz. 338). Wykonywanie pracy zarobkowej określa się również jako wykonywanie szeroko rozumianej pracy odpłatnej (por. J. Jankowiak, glosa aprobująca do wyroku SN z dnia 5 kwietnia 2005 r., I UK 370/04, OSNP 2005, nr 21, poz. 342, publ.: OSP 2006, nr 12, poz. 134). Przy określeniu „zarobkowego” charakteru pracy wskazuje się także, iż przepisy nie wymagają, aby praca była podjęta „w celu zarobkowym”. Jeśli zatem wykonywanie określonych czynności przynosi rzeczywisty dochód, wówczas problem, czy praca została podjęta „w celu” uzyskania tego dochodu, traci na znaczeniu, jako dotyczący motywów zachowania. Nie ma też znaczenia to, że określone czynności mogą być wykonywane odpłatnie lub nieodpłatnie- istotne jest, jak były wykonywane w rzeczywistości (por. wyrok SN z dnia 20 stycznia 2005 r., II UK 154/04, OSP 2006, z. 4, poz. 43).

W świetle powyższego, nie ulega wątpliwości, iż odwołująca się w okresie zwolnienia od pracy wykonywała czynności związane z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą, które noszą cechy działalności zarobkowej, zatem należy uznać, iż M. B. swoim zachowaniem wypełniła przesłanki pozwalające pozbawić ją prawa do zasiłku chorobowego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak sentencji wyroku na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego i art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

SSR Anna Sulimka